

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER**

**ARREST**

**nr. 238.870 van 24 juli 2017  
in de zaak A. 222.651/X-16.959**

In zake :       1. Veerle BAEYENS  
                  2. Astrid DE WINNE  
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                  advocaat Tom De Sutter  
                  kantoor houdend te 9000 Gent  
                  Koning Albertlaan 128  
                  bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEMEENTE HAALTERT  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Frank Judo en Tim Souverijns  
kantoor houdend te 1000 Brussel  
Keizerslaan 3  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1.1.           De vordering, ingesteld op 17 juli 2017, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Haaltert van 13 juli 2017 om de procedure te starten voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen conform artikel 47bis van het gemeentedecreet.

1.2.           Ook vragen verzoeksters “het verbod op te leggen aan de gemeenteraad van de gemeente Haaltert om op 24 juli 2017 om 20u00 het agendapunt te behandelen met betrekking tot ‘Verkiezing en eedaflegging van de schepenen na gezamenlijke voordrachtakte’ tot de Raad van State zich heeft kunnen uitspreken over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende

noodzakelijkheid (in het geval de termijn om een zitting te bepalen en een uitspraak te doen voor dezelfde 24 juli 2017 om 20u00 te kort zou zijn voor de Raad van State)''.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 juli 2017, om 14.00 uur.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de verzoeksters, en advocaten Frank Judo en Tim Souverijns, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

## *III. Feiten*

3. Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2012 wordt te Haaltert een bestuursmeerderheid gevormd door dertien van de vijftientig gemeenteraadsleden: N-VA (zes zetels), Open en Liberaal (vier zetels) en sp.a (drie zetels).

Eerste verzoekster is burgemeester van de gemeente Haaltert en behoort tot de partij N-VA. Tweede verzoekster is schepen van dezelfde gemeente en behoort tot de partij sp.a.

4. Er wordt verwezen naar de feitenuiteenzetting in het arrest nr. 237.482 van 23 februari 2017 in de zaak A. 221.510/X-16.870 (hierna: het schorsingsarrest van 23 februari 2017).

5.1. Het schorsingsarrest van 23 februari 2017 beveelt op vordering van verzoeksters de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Haaltert van 14 februari 2017 om conform artikel 47*bis* van het gemeentedecreet de procedure te starten voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen.

5.2. Ter beoordeling van de ernst van het eerste middel overweegt het schorsingsarrest van 23 februari 2017:

“11. Het bestreden besluit is voorbereid en bouwt voort op de gemeenteraadsbeslissing van 21 november 2016 tot vaststelling, conform artikel 47*bis* van het gemeentedecreet, van de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente Haaltert.

De onwettigheid van de beslissing van 21 november 2016 lijkt in voorkomend geval noodzakelijk de wettigheid van het aangevochten besluit om de procedure te starten tot het aanstellen van een nieuw college van burgemeester en schepenen, aan te tasten.

12. De regeling van artikel 47*bis* tot vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente is op het eerste gezicht een uitzonderlijke procedure die met grote omzichtigheid moet worden toegepast. Het principe is dat overeenkomstig artikel 60, respectievelijk 47 van het gemeentedecreet, de burgemeester wordt benoemd en de schepenen worden verkozen voor een periode van zes jaar.

13. De enkele wil om het vertrouwen in het schepencollege op te zeggen en om tot een nieuw schepencollege te komen, lijkt op het eerste gezicht niet van aard om de structurele onbestuurbaarheid te kunnen schragen. Tijdens de parlementaire voorbereiding van het artikel 47*bis* van het gemeentedecreet is uitdrukkelijk overwogen dat de onbestuurbaarheidsprocedure ‘geen motie van wantrouwen zoals in Wallonië’ behelst (verslag namens de commissie, *Parl.St. Vl.Parl.* 2011-2012, nr. 1467/14, 15).

14. De structurele onbestuurbaarheid van de gemeente lijkt vóór alles een feitelijke aangelegenheid te zijn, die met voorbeelden uit de praktijk van het bestuur van de gemeente moet worden bewezen.

Wie of wat precies tot die feiten aanleiding gaf, lijkt in beginsel niet relevant ter beoordeling van de structurele onbestuurbaarheid. Op zich wordt de realiteit van een werkelijk bestaande ernstige en permanente

obstructie van het bestuur op het eerste gezicht niet tegengesproken doordat ze, helemaal in oorsprong, terug zou gaan op, bijvoorbeeld, weinig inhoudelijke discussies. In principe mag van de Raad van State dan ook geen zoektocht naar, en beoordeling van, de exacte wortels van de structurele onbestuurbaarheid worden geveerd.

15. Het voorgaande geldt evenwel niet tot buiten de grenzen van wat nog als redelijk kan worden beschouwd. Aldus oordeelde de Raad van State in de particuliere omstandigheden van de zaak die tot zijn arrest nr. 235.032 van 10 juni 2016 (randnr. 15) leidde, dat het feit dat de gemeente met voorlopige twaalfden moest werken op het eerste gezicht in essentie te herleiden was tot de loutere wil om een nieuw samengesteld schepencollege tot stand te zien komen. Die enkele wil is, zoals gezien, onvoldoende ter verantwoording van de structurele onbestuurbaarheid.

Het is een feit dat artikel 47bis van het gemeentedecreet personen die *per se* een nieuw schepencollege tot stand willen zien komen, ertoe kan inspireren om het er doelbewust op aan te leggen het bestuur van de gemeente te verlammen en te ontregelen. Ook een aldus gewilde en gezochte, daadwerkelijke obstructie van het bestuur kan in aanmerking komen om de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen te verantwoorden. Maar vereist is dan wel minimaal dat de kunstmatig gecreëerde façade niet kennelijk zo doorzichtig is dat ze redelijkerwijze als niets meer kan worden beschouwd dan als een zuiver voorwendsel om van college van burgemeester en schepenen te veranderen.

16. In de motivering van de structurele onbestuurbaarheid in de gemeenteraadsbeslissing van 21 november 2016 worden vooralsnog twee delen onderscheiden.

17. Een eerste deel heeft betrekking op feiten en gegevens die zich voordeden voorafgaand aan de eerste vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid bij gemeenteraadsbesluit van 28 juli 2016.

Er wordt in de nota van de verwerende partij op het eerste gezicht niet bij die feiten stilgestaan, laat staan nog op geïnsisteerd.

De betrokken feiten blijken ook amper, tot niet, in de gemeenteraadsbeslissing van 28 juli 2016 tot vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid aan bod te komen, terwijl die beslissing op 21 november 2016 alleen maar werd ingetrokken om nieuwe feiten en elementen die zich sedert de gemeenteraadsbeslissing van 28 juli 2016 hebben voorgedaan in de beoordeling van de structurele onbestuurbaarheid te kunnen meenemen.

Uit een en ander volgt ten minste in de huidige stand van de procedure dat aan de feiten in dit eerste deel geen groot gewicht kan worden toegekend.

18. Een tweede deel van de motivering in de gemeenteraadsbeslissing van 21 november 2016 slaat op de periode na 28 juli 2016. In dit deel wordt in substantie de afwezigheid van (al dan niet dringende) beleidsmaatregelen aangevoerd doordat de gemeenteraad op 29 augustus 2016 en 26 september 2016 niet heeft kunnen beraadslagen of beslissen bij afwezigheid van een voldoende aantal raadsleden en doordat daarna de betrokken agendapunten – tijdens een volgende zitting na een tweede oproeping – op 8 september 2016, respectievelijk 10 oktober 2016 niet goedgekeurd zijn geworden. Aldus zou, volgens de nota van de verwerende partij, de lijst van de te nemen beleidsbeslissingen aangegroeid zijn tot 62.

Laten nu net, op voorstel van de kandidaat-nieuwe burgemeester, voor de gemeenteraadszitting van 23 februari 2017 62 punten aangebracht zijn, om te worden behandeld nadat de gemeenteraad tot de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen is overgegaan. Het gaat om punten die eerder tevergeefs geagendeerd werden; er lijken geen wijzigingen in aangebracht.

19. Een inkijk in de motieven voor de houding van de gemeenteraad geeft onder meer W. Michiels tijdens de gemeenteraadszitting van 10 oktober 2016. Hij verklaart:

‘De punten die vandaag opnieuw op de dagorde staan en die eerder door de gemeenteraad vanaf september niet werden goedgekeurd, liggen vandaag weer op tafel. Wij willen daarbij opmerken dat elk van deze punten ons als oppositie nauw aan het hart liggen. Om ze evenwel geen tweede keer te moeten afkeuren stellen we voor om al deze punten te verdagen naar een volgende zitting van de gemeenteraad, meer bepaald tot dat de minister een beslissing heeft genomen inzake de structurele onbestuurbaarheid van onze gemeente. Ik dank u.’

Een ander gemeenteraadslid, R. Coppens, vraagt op de gemeenteraadszitting van 21 november 2016 met betrekking tot een punt: ‘alhoewel ik dat agendapunt kom te agenderen zouden wij willen voorstellen om dit punt te verdagen naar een latere zitting’. Op die latere zitting, van 3 januari 2017, vraagt het raadslid om het naar nog later te verdagen ‘omdat we momenteel nog altijd in onbestuurbaarheid zijn’.

Typerend, zo lijkt, is ook de toelichting met betrekking tot een ontwerp van het dringende besluit tot het vaststellen van de gemeentelijke opcentiemen op de onroerende voorheffing voor het aanslagjaar 2017, geagendeerd om op de zitting van 23 februari 2016 te worden goedgekeurd na de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen: ‘Door de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen in zitting van heden is de onbestuurbaarheid opgeheven en kan de Raad alsnog overgaan tot het vaststellen van de gemeentelijke opcentiemen op de onroerende voorheffing voor het aanslagjaar 2017, zijnde 1.250 opcentiemen.’ Veelbetekenend zijn eveneens de expliciete overwegingen in het ontwerp ‘dat de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen een noodzakelijke voorwaarde was om de onbestuurbaarheid van de gemeente te beëindigen’ en ‘dat een vaststelling van gemeentelijke opcentiemen op onroerende voorheffing voor het aanslagjaar 2017, voorafgaand aan de aanstelling van een nieuw schepencollege, zou leiden tot het bestendigen van de bestuurscrisis in de gemeente Haaltert tot het einde van de bestuursperiode’.

20. Met andere woorden worden de nodige beleidsbeslissingen gewoon niet genomen en uitgesteld, om ertoe bij te dragen de onbestuurbaarheid te beëindigen. Dit is op het eerste gezicht danig ongerijmd.

In die bijzondere omstandigheden lijkt de argumentatie in de gemeenteraadsbeslissing van 21 november 2016 met betrekking tot de niet-goedkeuring door de gemeenteraad, en dus het uitblijven, van tientallen beleidsbeslissingen zich redelijkerwijze en essentieel voor te doen als de loutere manifestatie van de wil om het oude college van burgemeester en schepenen door een nieuw te vervangen.

Feiten die de loutere uitdrukking zijn van die wil of ermee samenvallen, zijn evenwel, als meer vermeld, op het eerste gezicht niet van aard een structurele onbestuurbaarheid te kunnen wettigen.

21. Samenvattend doen verzoeksters aannemen, althans in de huidige stand van zaken, dat de verwerende partij in de gemeenteraadsbeslissing van 21 november 2016 niet op deugdelijke grond heeft besloten tot de vaststelling van een structurele onbestuurbaarheid in de zin van artikel 47*bis* van het gemeentedecreet.

De gemeenteraadsbeslissing van 21 november 2016 lijkt onwettig en bijgevolg ook de bestreden beslissing. Het eerste middel is ernstig.”

6. Zoals wordt vastgesteld in de arresten nr. 238.508 en nr. 238.481 van 13 juni 2017 heeft de gemeenteraad van de gemeente Haaltert op 27 maart 2017 zijn door het schorsingsarrest van 23 februari 2017 geschorste besluit evenals zijn besluit van 21 november 2016 tot vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid ingetrokken, zodat verzoeksters’ annulatieberoepen tegen die besluiten zonder voorwerp zijn gevallen.

7. Eveneens op 27 maart 2017 stelt de gemeenteraad van de gemeente Haaltert – met veertien stemmen vóór – opnieuw de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente vast (hierna: de onbestuurbaarheidsverklaring van 27 maart 2017). De veertien stemmen vóór komen van gemeenteraadsleden die behoren tot de partijen Centrumlijst-VLD, CD&V en Open en Liberaal.

8. De gemeenteraad neemt op 13 juli 2017 kennis van de brief van 4 juli 2017 waarin de Vlaamse minister bevoegd voor binnenlands bestuur meedeelt dat de bemiddeling van de gouverneur niet het gewenste resultaat heeft opgeleverd en dat er zich geen oplossing aandient. De gemeenteraad besluit de procedure te starten voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen volgens artikel 47*bis* van het gemeentedecreet. Dit is het bestreden besluit.

9. De gemeenteraadsleden zijn op 7 juli 2017 uitgenodigd geworden voor een gemeenteraadszitting op 24 juli 2017, om 20 u, op de agenda waarvan als eerste punt de verkiezing van nieuwe schepenen op basis van een gezamenlijke voordrachtsakte staat.

#### *IV. Schorsingsvoorwaarden*

10. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

#### *V. Onderzoek van het enig middel*

##### *Standpunt van de partijen*

11.1. In het ter terechtzitting als enige gehandhaafde middel wordt de schending aangevoerd van “de artikelen 47, 47bis en 60, § 1, Gemeentedecreet, artikel 2 en 3, Wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook het verbod op machtsafwending, schending van het gezag van gewijsde van het arrest nr. 237.482 van 23 februari 2017, gebrek aan rechtsgrond op grond van de onwettigheid gebrek aan rechtsgrond op grond van de onwettigheid van de beslissing van de gemeenteraad van 27 maart 2017 tot vaststelling van de structurele onbestuurbaarheid van de gemeente Haaltert en van de niet-goedgekeuringsbeslissingen van de gemeenteraad van de gemeente Haaltert van 23 februari 2017 en 27 maart 2017 (en 24 april 2017 en 13 juli 2017)”.

11.2. In hun verzoekschrift benadrukken verzoeksters het hierna volgende.

Op 16 februari 2017 heeft gemeenteraadslid Phaedra Van Keymolen (CD&V) die de kandidaat-burgemeester van de nieuwe meerderheid is, gevraagd dat alle voorheen niet goedgekeurde agendapunten op

de gemeenteraad van 23 februari 2017 zouden worden behandeld om te worden goedgekeurd. Op de gemeenteraadszitting van 23 februari 2017 heeft de nieuwe meerderheid van gemeenteraadsleden, die behoren tot de partijen Centrumlijst-VLD, CD&V en Open en Liberaal, na kennisname van het schorsingsarrest van 23 februari 2017, deze zelf aangevoerde agendapunten “zonder enige gêne” opnieuw niet goedgekeurd. Hetzelfde heeft zich herhaald op de gemeenteraadszitting van 27 maart 2017 en later op de gemeenteraadszittingen van 24 april 2017 en 13 juli 2017.

In het verzoekschrift wordt benadrukt dat de systematische niet-goedkeuring van de agendapunten door de nieuwe meerderheid in de gemeenteraad, zoals de Vlaams minister van Binnenlands Bestuur op 24 mei 2017 en 29 juni 2017 heeft vastgesteld, “onredelijk, onzorgvuldig [en] disproportioneel” is. Deze niet-goedkeuring spruit enkel voort uit de loutere wil om van college van burgemeester en schepenen te veranderen.

Ondanks de uitdrukkelijke vraag van eerste verzoekster hebben de gemeenteraadsleden die tot de nieuwe meerderheid behoren geen enkele inhoudelijke argumentatie gegeven waarom de agendapunten systematisch worden verworpen.

Volgens verzoeksters blijkt dat de nieuwe meerderheid de aan de gemeenteraad voorgelegde agendapunten wil goedkeuren van zodra het college van burgemeester en schepenen zou zijn veranderd.

Verzoeksters besluiten dat de nieuwe meerderheid bij de onderhavige onbestuurbaarheidsverklaring nog een stap verder is gegaan dan bij de vorige onbestuurbaarheidsverklaring door na het schorsingsarrest van 23 februari 2017 terug alle punten zonder inhoudelijke argumentatie te verwerpen terwijl ze precies op vraag van de kandidaat-burgemeester van de nieuwe meerderheid op de agenda van gemeenteraad waren geplaatst met het oog op de goedkeuring ervan.

12.1. De verwerende partij werpt tegen dat de formele motivering van de onbestuurbaarheidsverklaring van 27 maart 2017 duidelijk aantoonst dat het bestuur van de gemeente Haaltert op vaste en blijvende wijze verlamd is.

De verwerende partij benadrukt dat, zoals uit die formele motivering blijkt, in Haaltert de gemeenteraad, die de spil is van het lokale bestuur, al gedurende bijna zeven maanden geen enkel agendapunt meer goedkeurt.

De onbestuurbaarheidsverklaring van 27 maart 2017 verwijst ten eerste naar de niet-goedkeuring van de aanpassing van de meerjarenplanning 2014-2019 en de niet-vaststelling van het budget van 2017. De beperking van de begroting tot voorlopige twaalfden heeft tot gevolg dat de budgettaire ruimte van de gemeente ernstig wordt ingeperkt.

Ook andere agendapunten die door de gemeenteraad werden verworpen betreffen volgens de verwerende partij belangrijke beleidsmaatregelen, die de belangen van de inwoners, van de personeelsleden van de gemeente en van de contractpartners van de gemeente rechtstreeks raken. Zo blijft een beslissing van de gemeenteraad over de opcentiemen over de onroerende voorheffing voor 2017 uit, wat ernstige financiële consequenties heeft. Ook de jaarrekening van 2015 is nog steeds niet goedgekeurd. In de onbestuurbaarheidsverklaring van 27 maart 2017 wordt verder onder meer gewezen op de afwezigheid van verwarming in de Sint-Martinusheem, een brief van 24 november 2016 waarin een aantal notarissen hun bezorgdheid uiten over de niet-aflevering van verkavelingsvergunningen doordat de gemeenteraad de vrijwillige grondafstand telkens wegstemt, het uitblijven van een toelage voor de speelpleinwerking in Heldergerm en van de aankoop van software voor de digitale bouwaanvraag, het in de pers tot uiting gebrachte ongenoegen van de bevolking over de politieke crisis, het niet toekennen van een subsidie aan een vereniging voor het organiseren van een vuurwerk, het missen van een subsidie van 4.116 euro ter ondersteuning van de detailhandel en het niet verlengd geraken van overeenkomsten voor onder meer het reinigen van straatkolken en het onderhouden van trage wegen.

12.2. De verwerende partij stelt dat de formele motivering van de onbestuurbaarheidsverklaring van 27 maart 2017 drie elementen bevat waaruit blijkt dat de nieuwe meerderheid van Centrumlijst-VLD, CD&V en Open en Liberaal een andere beleidsvisie heeft dan de oude meerderheid. Vooreerst is er de verwijzing naar het feit dat de nieuwe meerderheid het tarief van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting wil verlagen. Ten tweede wordt in de motivering gewezen op het gebrek aan vertrouwen tussen eerste verzoekster en personeelsleden van de gemeente aan de hand van verklaringen die personeels- en gemeenteraadsleden hebben afgelegd in september 2016. Ten derde verwijst de onbestuurbaarheidsverklaring van 27 maart 2017 naar het feit dat de gemeenteraad op 28 juli 2016 omwille van zijn wantrouwen in het college van burgemeester en schepenen de bevoegdheid van dit college voor beslissingen van dagelijks bestuur in het kader van opdrachten voor werken, leveringen en diensten tot 0,00 euro van het exploitatie- en investeringsbudget heeft teruggebracht, waardoor het college geen beslissingen meer kan nemen met een financiële impact.

12.3. Uit de laatstgenoemde verwijzing in de beslissing van 27 maart 2017 blijkt volgens de verwerende partij dat de bestuurlijke impasse niet alleen betrekking heeft op de gemeenteraad, maar zich ook in de werking van het college laat voelen.

12.4. Tot slot stelt de verwerende partij dat de eigen communicatie van verzoeksters naar de bevolking en de media aantoont dat zij de huidige situatie zelf ook beschouwen als de onmogelijkheid om te besturen. Het door hen ingediende verzoek tot dwangtoezicht vormt daarvan een treffende illustratie.

### *Beoordeling*

13. Het bestreden besluit bouwt voort op de onbestuurbaarheidsverklaring van 27 maart 2017.

De onwettigheid van die onbestuurbaarheidsverklaring lijkt in voorkomend geval noodzakelijk de wettigheid van het aangevochten besluit om de procedure te starten tot het aanstellen van een nieuw college van burgemeester en schepenen, aan te tasten.

14. In het schorsingsarrest van 23 februari 2017 is geoordeeld dat, op het eerste gezicht, de in de gemeenteraadsbeslissing van 21 november 2016 vervatte motivering geen deugdelijke grond opleverde om te besluiten tot de vaststelling van een structurele onbestuurbaarheid in de zin van artikel 47*bis* van het gemeentedecreet, voornamelijk omdat het leek dat de erin vervatte argumentatie met betrekking tot de systematische niet-goedkeuring van de op de gemeenteraad geagendeerde punten en dus het uitblijven van tientallen beleidsbeslissingen “zich redelijkerwijze en essentieel [voordeed] als de loutere manifestatie van de wil om het oude college van burgemeester en schepenen door een nieuw te vervangen”.

15.1. *Prima facie* komt het de Raad van State voor dat de in de overwegingen van de onbestuurbaarheidsverklaring van 27 maart 2017 beschreven situatie niet wezenlijk verschilt van de situatie die ter beoordeling stond in het schorsingsarrest van 23 februari 2017.

15.2. De door de verwerende partij in de randnummers 12.2 en 12.3 ingeroepen elementen uit de considerans van de onbestuurbaarheidsverklaring van 27 maart 2017 lijken alle in volledig gelijkaardige, zo niet identieke bewoordingen terug te vinden in de formele motivering van de in het kader van de vorige onbestuurbaarheidsverklaring genomen gemeenteraadsbeslissing van 21 november 2016. Zoals vermeld is die laatste beslissing *prima facie* onwettig bevonden in het schorsingsarrest van 23 februari 2017.

Althans in de huidige stand van zaken, kan de verwerende partij er de Raad van State niet van overtuigen de laatstgenoemde elementen anders te beoordelen dan in het schorsingsarrest van 23 februari 2017. Ter zake kan dan ook verwezen worden naar de hiervoor (randnr. 5.2) aangehaalde overwegingen van dit arrest, die als herhaald worden beschouwd.

15.3. De door de verwerende partij in randnummer 12.1 ingeroepen elementen zijn de overname van de in de onbestuurbaarheidsverklaring van 27 maart 2017 beschreven gevolgen van het feit dat de gemeenteraad sedert de herfst van 2016, en dus ook op 23 februari 2017 en 27 maart 2017, telkenmale overgaat tot de systematische en ongemotiveerde niet-goedkeuring van de geagendeerde punten.

Een releverende inkijk in de reden voor de houding van de gemeenteraad geeft de verklaring van de tot de partij Open en Liberaal behorende schepen Gina Verbestel die als volgt genotuleerd is in het bemiddelingsverslag van de gouverneur:

“Thans en zo lang de procedure van de structurele onbestuurbaarheid [...] loopt, keurt zij, samen met de huidige oppositie, op de gemeenteraad, los van de inhoud geen agendapunten goed om alzo (verder) de onbestuurbaarheid van de gemeente te bestendigen/aan te tonen.”

Verder geeft dezelfde schepen aan dat indien geen nieuw college kan worden geïnstalleerd zal worden gewerkt met wisselmeerderheden.

Uit een en ander volgt dat de in de onbestuurbaarheidsverklaring van 27 maart 2017 aangehaalde argumentatie met betrekking tot de systematische niet-goedkeuring van de op de gemeenteraad geagendeerde punten en dus het uitblijven van tientallen beleidsbeslissingen, zich andermaal redelijkerwijze en essentieel lijkt voor te doen als de loutere manifestatie van de wil om het oude college van burgemeester en schepenen door een nieuw te vervangen.

16. Op het eerste gezicht wordt aan de voorgaande vaststellingen geen afbreuk gedaan door de “eigen communicatie naar de bevolking en de media” van verzoeksters, waarnaar de verwerende partij – overigens in weinig concrete termen – verwijst.

17. Samenvattend doen verzoeksters aannemen, althans in de huidige stand van zaken, dat de verwerende partij in de onbestuurbaarheidsverklaring van 27 maart 2017 niet op deugdelijke grond heeft besloten tot de vaststelling van een structurele onbestuurbaarheid in de zin van artikel 47*bis* van het gemeentedecreet.

De onbestuurbaarheidsverklaring van 27 maart 2017 lijkt onwettig en bijgevolg ook het bestreden besluit. Het eerste middel is ernstig.

#### *VI. Voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid*

##### *Standpunt van de partijen*

18. Eerste verzoekster wijst er op dat zij onmiddellijk na de kennisneming door de Vlaamse regering van het bestreden besluit als burgemeester kan worden ontslagen. Tweede verzoekster dreigt op zeer korte termijn haar ambt van schepen te verliezen. Een gewone schorsingsprocedure zou onherroepelijk te laat komen om hun nadeel op te vangen of hun belangen veilig te stellen.

19. De verwerende partij voert ter zake geen verweer.

##### *Beoordeling*

20. Het betoog van verzoeksters is geloofwaardig. Zij maken aannemelijk dat zij op zeer korte termijn hun ambt van burgemeester, respectievelijk schepen, dreigen te verliezen.

Ook aan de tweede en laatste cumulatieve voorwaarde voor een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan.

## *VII. Onderzoek van de gevorderde voorlopige maatregel*

21. Ingeval de Raad van State er niet in zou slagen tot een uitspraak over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te komen vóór 24 juli 2017, om 20 u, vragen verzoeksters om aan de gemeenteraad de voorlopige maatregel op te leggen waarvan sprake is in randnummer 1.2.

22. De bedoelde hypothese doet zich niet voor. De voorlopige maatregel wordt verworpen.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Haaltert van 13 juli 2017 om conform artikel 47bis van het gemeentedecreet de procedure te starten voor de aanstelling van een nieuw college van burgemeester en schepenen.**

**2. De Raad van State verwerpt de vordering voor het overige.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 juli 2017, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

|                 |                       |
|-----------------|-----------------------|
| Jan Clement,    | staatsraad,           |
|                 | wnd. kamervoorzitter, |
| bijgestaan door |                       |
| Joris Casneuf,  | griffier.             |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Joris Casneuf**

**Jan Clement**